

●BRA

Irene de Andrés

Chambacú / Action Off Cartagena / Lingote, 2017. Vídeo monocanal color HD 48Hz, 6´ / Fotografia en color emmarcada 50 x 45 cm / Escultura en vidre bufat 16,5 x 6 x 4 cm

Aquesta instal·lació sorgeix arran de la troballa del galió San José i tota la polèmica que s’ha suscitat respecte al seu famós tresor, tant entre els governs d’Espanya i Colòmbia com amb l’empresa Sea Search Armada (EUA), que s’autoproclama descobridora de les coordenades de la seva trobada. Les diferents peces al·ludeixen al vaixell en si, a la zona del seu naufragi i a l’imaginari del Carib com una de les destinacions turístiques més desitjades. Projecte dut a terme durant la residència de l’artista a l’escola FLORA ars+natura (programa A/CE) de Bogotà.

Marion Balac

All by myself, 2017. Vídeo full HD, color, so, 4´ 48´´, en bucle

All by myself és un vídeo musical, un karaoke malenconiós on s’escolta una versió instrumental de la cançó homònima mentre apareixen les lletres en forma d’imatges a partir de hashtags trobats a Instagram. La cançó, el tema del qual és el rebuig a la solitud, s’il·lustra aquí amb aquests intents visuals de connectar amb els altres, tot convertint la tornada «I do not wanna be all by myself anymore» en l’statement essencial de la xarxa social.

Joan Bennassar

Miel loca, 2018. Vídeo full HD, color, sonido, 20´ 12´´, en bucle

El projecte videogràfic Miel loca descriu les al·lucinacions d’una apicultora que ha pres massa mel tòxica. La mel que ha ingerit és verinosa per l’alt contingut de productes químics utilitzats a Mèxic. En les seves al·lucinacions descriu la calidoscòpica transformació dels materials plàstics, passant de les grans infraestructures arquitectòniques dels anys cinquanta a compostos fantasmagòrics i immaterials com els agroquímics d’avui dia. Projecte produït per la Fundació Miró de Barcelona en el context de l’exposició Beehave.

Paco Chanivet

La veda, 2017. DV PAL (570 x 556 px), color, sonido, 36´ 19´´, en bucle

A mig camí entre el cinema d’assaig i el vídeo-souvenir, La veda és un esquinçador viatge cap a les profunditats de les relacions familiars on l’autor situa els seus propis pares com a protagonistes d’una història que híbrida ficció i realitat a partir del muntatge realitzat amb imatges gravades durant un creuer pel Mediterrani.

Esther Gatón

Las virtudes (una gallina colgada), 2018. Instal·lació de mides variables / Silicona, pigments, coure, cànem i llautó

Una virtut és una potència: quel·com intrínsec a l’ésser que defineix la capacitat d’aquest per obrar d’acord

amb uns ideals. Per tant, virtuós és allò que s’executa complint amb les bases que estableix un ordre particular, normalment considerat superior. En oposició al vici, la virtut s’inunda d’allò bo, saludable, just o fins i tot bell. Aquest treball consisteix a fer proves amb diferents materials esmolant les seves receptes (les seves prescripcions), maste-gant-los, estirant els seus comportaments i enfrontant-los entre ells.

Christian Lagata

Recuperar una imagen, 2017. Materials de construcció recuperats, reixeta d’alumini intervinguda i diverses fotografies digitals impreses en paper fotogràfic Hahnemühle 188 g / 40 x 31,5 x 13 cm

A través de la juxtaposició d’objectes trobats, materials pobres i fotografies realitza-des des de l’interior de casa meva, investigo sobre les formes contemporànies de la vida domèstica, sobre la recerca de l’habitació ideal. Una zona que s’encarna en un ull mentre aquest es descriu a si mateix mirant, és a dir, un lloc capaç de tocar-nos, que ens envolta perquè sorgeixi l’essencial; un lloc posat en obra, per inventar.

Laura Llaneli

El Midi, 2017. Spoken word performance, 15´

El Midi és una xerrada en format spoken word sobre una base musical. Un text teòric en què es descriu la relació formal entre el proto-col musical MIDI (Musical Instrument Digital Interface), la seva representació gràfica i el neuma, primera figura utilitzada en notació musical durant el segle xiv pels cors de cant gregorià. Una divagació teòrica sobre analogia formal que passa per teories del llenguatge, el so, la paraula, el cànon, la música serial o el Midi art.

Manuel Pastrana

REVERB IV, 2017. Esmalt acrílic sobre tela / 173 x 124 cm

REVERB IV forma part de Bonus Track, projecte iniciat amb el terme Infraforma, que desenvolupa, mitjançant l’experimentació del llenguatge abstracte, un desglossament i fragmentació dels compostos de la presència. Aquesta obra se centra en el concepte de circuit creuat, inspirat en els comportaments de la consciència humana: busca visualitzar l’emissió i la transcripció d’un cos no determi-nat a un altre en un enfrontament trencat i incomplet per la mateixa acció.

Guillermo Ros

Burnout, 2017. Talla directa en marbre de Calatorao, hidroimpressió en fibra de carboni, pintura de carrosseria / 28,5 x 69,5 x 17 cm

Burnout és la materialització d’una investigació al voltant del culte a la velocitat i el progrés que dona lloc a un hiperrendiment inútil. Els límits entre conceptes desapareixen i veiem com aquesta velocitat contraposada amb l’estàtic genera un col·lapse com a única sortida possible d’un sistema ple de fissures. Roques tallades en forma ergonòmica i parcialment hidroimpreses en fibra de carboni (material d’alt rendiment), simulant unes restes d’una carrosseria que ha rebut un impacte.

Eduardo Ruiz

Passaport manipulat i filferro

Passepartout presenta un passaport de l’Estat espanyol on apareixen imatges d’espècies d’animals migratoris de tot el planeta, incloent mapes amb el seu recorregut. Aquest document s’ha intervingut, a les seves pàgines interiors, amb trossos de filferro arrencats d’una tanca de seguretat fronterera aeroportuària.

Mario Santamaría

Sèrie / Impressió digital sobre paper / 54 elements 24 x 18 cm

Aplicacions, xarxes socials i platafor-mes incorporen algoritmtes de reconeixement d’imatges capaços d’identificar objectes i «aprendre» amb el temps. Una maquinària silenciosa de categorització que arrossega biaixos i convencions normatives. Aquesta hiperproducció d’imatges i informació sembla reduir el món a una còpia de si mateix. En aquest context, Show me a ghost mostra com un sistema de visió computacio-nal interpreta la representació d’un fantasma, un element que no apareix en les categor-ies d’ImageNet i que ara com ara resulta indetectable als ulls de l’algoritme.

Josefina Valenzuela

Material de protección, 2018. Escaiola, pigment de color, ferro / 170 x 5 cm

Un material industrial, produït en massa i lleuger, es presenta aquí amb una fabricació artesanal, disfuncional i amb un pes que es contraposa a la seva temporalitat, que sembla fix i, per què no, es torna monu-ment. Mitjançant la seva traducció, l’artista li atorga la permanència del paisatge al qual suposa mantenir o emfatitza la presència que ja tenia.

PRØJECTE

Isabel Barios + David Ferragut

Vitruvi i les mans invisibles

DaVinci System és el nom d’un robot quirúrgic. El sistema rep les ordres a temps real i reproduceix els moviments del cirurgià optimitzant l’acció de la mà. La màquina s’entén com l’aparell que modifica i executa el gest. Vitruvi i les mans invisibles és un projecte audiovisual sobre les relacions que s’estableixen entre els sistemes humà i tècnic. Els objectius són analitzar la possibilitat d’entendre el cos des de la màquina, els canvis de la tecnologia i les funcions que aquesta substitueix del cos.

Daniel Moreno Roldán

Toading

I will not forget you, my dear Sunnytchi. You were my first oldest and affectionate and dear. Goodbye, my sunny child. Amb aquestes paraules, un usuari anuncia la pèrdua del seu tamagotxi al fòrum d’internet Tamagotchi Memorial. Una dècada abans, en el videojoc World of Warcraft una epidèmia arrasa més de la meitat de la població de jugadors. Paral·lelament, Natalie Silvanovich, experta en enginyeria inversa, tracta de descobrir quin és el sentit de la vida per a

una mascota virtual. Temps enrere, a la comunitat en línia LambdaMOO l’usuari Mr. Bungle és condemnat a ser convertit en gripau després de ser acusat d’abús sexual. Toading és una investigació sobre el fenomen de la mort en els videojocs i altres espais virtuals.

Rafael Pérez Evans

Pavo Realengo, RJ

La potència del rumor i de les llegendes urbanes se situa com a pilar central d’aquest projecte. Mitjançant l’addició d’un nou capítol a una llegenda de la ciutat de Rio de Janeiro, es treballa amb el gest de «ressuscitar» un paó albí i un rumor utilitzant diversos mecanismes que inclouen oralitat, perfor-mance i, finalment, videoinstal·lació. En aquest gest s’articulen nocions d’història, ficció i comunitats marginals que es contenen i ofereixen resistència a la història.

Xavier Rodríguez Martín

Un baño en Palomarese

Un baño en Palomares és un programa de radio art en directe retransmès des de la plataforma en línia barcelonina dublab.es. Un camp de batalla que serveix per a la reflexió, l’anàlisi i la investigació de la mateixa praxi de la ràdio com a obra des dels seus orígens. Amb la voluntat d’expandir les possibilitats creatives i estètiques del medi, el projecte crea paisatges sonors, retrats de personalitats i re-enactments de les peces més emblemàti-ques de la història del radio art a partir dels elements que fonamenten el seu llenguatge: veu, paraula, música, soroll, efectes sonors i silenci. Una proposta artístico-sonora que entén que la ràdio no només és el suport de l’obra, sinó la seva mateixa essència.

PUBLICACIØ

Blanca Crovetto

Silence, not silence

Aquesta publicació s’apropia del llibre de John Cage Silence, esborra tot rastre de la seva escriptura i en manté només els signes, signes que podrien funcionar com a noves notes musicals per interpretar o com un llibre il·legible on l’únic que queda és el silenci de la lectura. «No tinc res a dir i ho estic dient», va afirmar el mateix Cage en una de les seves conferències. Podria ser el leit motiv del projecte: alliberar el llibre de la voluntat de l’escriptor per deixar que el lector escolti, opini o reescriguí allò que en va ser sostret.

Juan David Galindo

El Otro de Ellos y el Yo

El Otro de Ellos y el Yo és una publica-ció en la qual es visualitzarà part de l’arxiu homònim, format per la documentació de la publicitat que Google i Facebook han ofert a Juan David Galindo durant un any de la seva vida. A més, l’arxiu es vincularà amb quatre exercicis d’escriptura, que consistiran en la creació d’un perfil psicològic ficcionat basat en la publicitat i en assajos per pensar de manera crítica la subjectivació de les xarxes socials en l’era de la identitat digital.

Marco Godoy

Oro falso

Oro falso tracta sobre l’ús de la imatge i l’arquitectura per legitimar la construcció de l’autoritat. A través de la dominació de la producció d’imatges s’ha jugat a seduir per convèncer, de manera que s’ha deixat un rastre de visualitats que s’ha servit de pedes-tals, ritus i coreografies i ostentació per actualitzar-se fins avui en imatges i situa-cions inesperades, que són hereves d’aquesta tradició però que moltes vegades freguen l’absurd.

Oscar Holloway

Hoofs, Claws and Antlers of the Rocky Mountains

Hoofs, Claws and Antlers of the Rocky Mountains és un projecte de publicació que es proposa intervenir els continguts del títol original (publicat a Denver, Colorado, per F. S. Thayer el 1894 amb contribucions de Mary A. i Allen Grant Walliham) per tal d’esborrar la presència d’animals a les reproduccions fotogràfiques, que conformen el cos central del llibre.

CØMUNICACIØ GRÀFICA

Helena + Anna Fradera

A més del cognom i dels gens, Anna i Helena Fradera comparteixen la passió pel disseny gràfic, l’art i la cultura. Formades en disseny gràfic i arquitectura, respectivament, ara desenvolupen projectes conjunts, que van des del disseny gràfic fins al disseny expositiu.

Marc Monguilod

Dissenyador gràfic i director d’art nascut a Girona el 1986. Inicia la seva carrera profes-sional com a dissenyador gràfic en recone-guts estudis com BaseDesign, ClaseBcn, Bisgràfic i Soon in Tokyo. Paral·lelament, cultiva una estreta relació amb diferents personalitats del món de la música i l’art, i du a terme diferents projectes com ara publi-cacions, identitats i portades de discs.

Jordi Oms

Jordi Oms és un dissenyador gràfic especia-litzat en identitats visuals i projectes edito-rials. Creu en un disseny funcional que parteix del concepte, tenint una especial cura pels acabats i detalls tipogràfics. El seu procés creatiu es basa en l’anàlisi i l’estratè-gia, buscant idees clares i coherents amb les necessitats del client per arribar a solucions sinceres i innovadores.

ARTISTES SAC-FIC PRØGRAMA DE RESIDÈNCIES 2Ø17

Joan Pallé

THE WAR, postfordism & seduction, 2018. 11 pòsters emmarcats / Impressió inkjet, llapis de color i tinta sobre paper de 130 g / Mides variables

Les onze obres presentades s’emmar-quen dins el projecte THE WAR, postfor-dism & seduction, que explora com el sistema econòmic contemporani modela les relacions afectives/sexuals aplicant la lògica del treballador freelance a la vida amorosa, la qual cosa té com a conseqüència directa la precarització dels afectes. A través de l’ús d’un llenguatge propi de l’economia aplicat als afectes i els cossos, es du a terme una esquematització descarnada dels processos que porten cap a aquesta pèssima condició del cos com a mercaderia.

Mònica Planes

Moviments i forces apreses (al playground), 2018 Col·lecció de diferents objectes

Selecció d’objectes-joguina que són el resultat d’una investigació actualment en procés al voltant dels playgrounds que es troben a Barcelona. La investigació indaga en el rol que és implícit en aquests espais pel que fa a l’homogeneització del cos, la subjectivitat i la imaginació. Els objectes expliquen aquests espais fent referència als moviments i als gestos apresos en relacio-nar-me amb les estructures de joc.

Helena Vinent

I must alter myself into a life-form which can exist on this planet, 2018. Vídeo en loop / 1 pòster de 200 x 110 cm / 1 pòster de 100 x 70 cm

I must alter myself into a life-form which can exist on this planet fila ficcions mitjançant la remescla d’imatge, soroll i text per evidenciar la fragmentació que implica el fals intent de traducció d’un registre a un altre. Es proposen, així, diferents possibili-tats de llegibilitat, a manera d’estratègia simbòlica i política d’avançar en altres llenguatges. Per fer-ho, genero situacions en què la comunicació no es dona de forma comuna, com un espai ple de soroll. I és que no es tracta d’arribar a la perfecció de la comunicació, sinó d’arribar a dubtar de la seva pròpia eficàcia.

NO ES LO QUE APARECE

AMB UN JOC DE PARAULES QUE BASCULA ENTRE EL SUGGERIMENT, EL MISTERI, L'AL·LUCINACIÓ I L'INAU·DIT, SANT ANDREU CONTEMPORANI POSA EN FOCUS ELS TREBALLS FINALISTES DEL CONCURS D'ARTS VISUALS PREMI MIQUEL CASABLANCAS 2018 I DEL PROGRAMA DE RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES 2017.

NO ES LO QUE APARECE SERVEIX, AIXÍ, D'AMPLIFICADOR, EN POSAR L'ÈMFASI EN UNA SÈRIE DE TREBALLS I DE MANERES DE PENSAR I ENTÈNDRE EL FET ARTÍSTIC QUE PODEN SER RELLEVANTS EN LA NOSTRA CONTEMPORANEÏTAT, I QUE ABRACEN UNA BONA PORCIÓ DEL QUE S'ESÀ FENT AVUI EN LA NOSTRA ESCENA ARTÍSTICA. SÓN TREBALLS DE DIFERENTS DISCIPLINES, INDICATIUS DEL MOMENT EN QUÈ TENEN LLÈC, I QUE DIALOGUEN AMB EL PRESENT DE MANERA CRÍTICA.

EXPOSICIÓ

26 de maig - 15 de juliol de 2018

Centre d'Art Contemporani de Barcelona - Fabra i Coats

Planta 1

C/ Sant Adrià, 20 (M) Sant Andreu

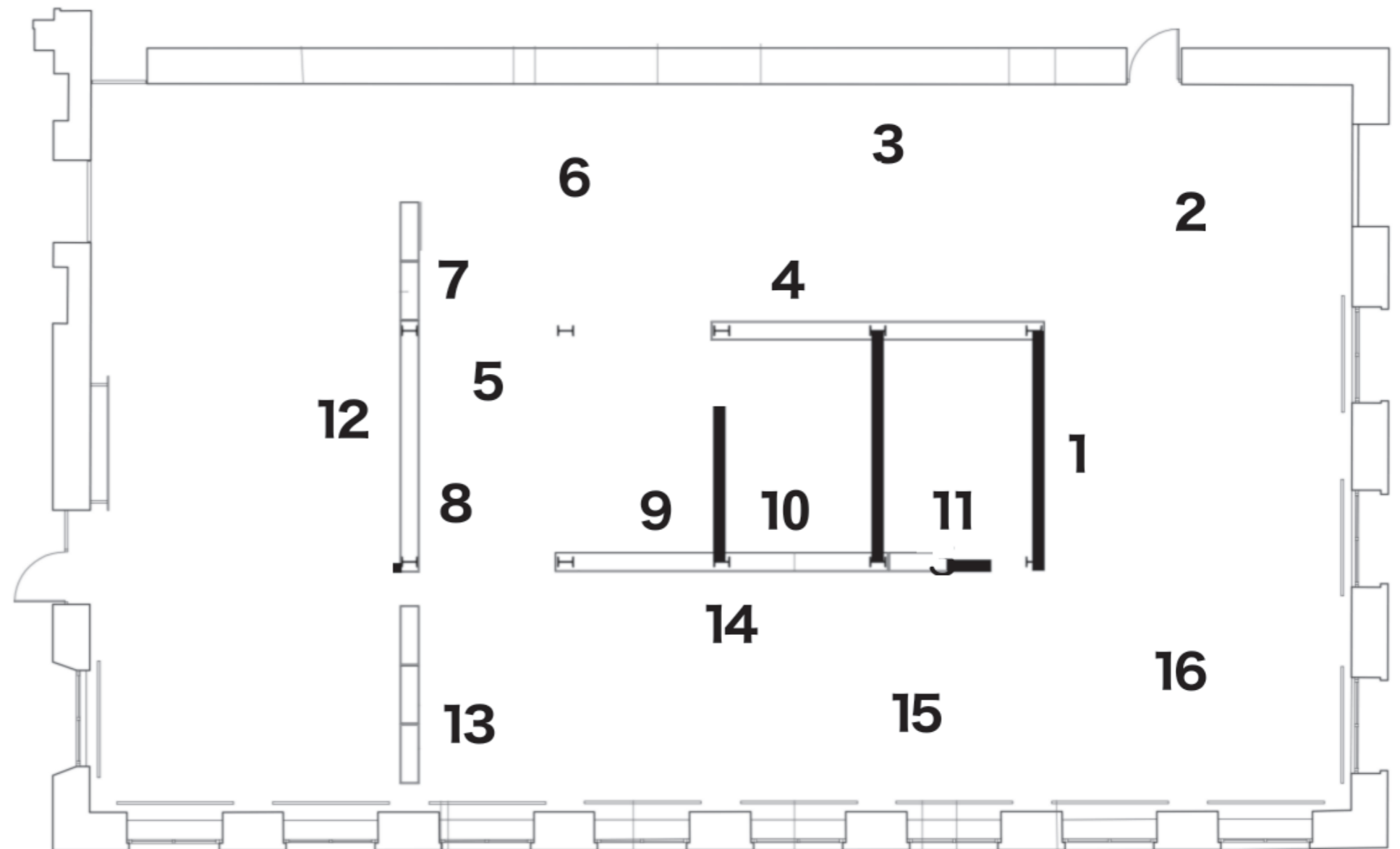
santandreucontemporani.org

ajuntament.barcelona.cat/centredart/es

**Sant Andreu
Contemporani**

FABRA I COATS
FÀBRICA DE CREACIÓ
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI

Ajuntament de
Barcelona

P1

1	Mario Santamaría	11	Paco Chanivet
2	Guillermo Ros	12	Laura Llanelli
3	Esther Gatón	13	Helena Vinent
4	Joan Bennassar	14	Joan Pallé
5	Christian Lagata	15	Mònica Planes
6	Josefina Valenzuela	16	Dossiers
7	Manuel Pastrana		Projecte
8	Eduardo Ruiz		Publicació
9	Irene de Andrés		Comunicación gràfica
10	Marion Balac		

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

CAT